

Oplevelse på spor 3 kåring.

Det var med lidt spændte forventninger at skulle stille til kåring i Spor 3. Ud over at jeg selv følte at både Mille og jeg var helt klar til dagens udfordringer, så havde jeg også indstillet både Lena med Malou og Eva med Selma til kåring i spor 3. Vi har alle 3 igennem den forløbne sæson egentlig gjort det rigtig godt med alle former for knæk, genstande og afledninger ved at gå på kryds og tværs af alle andres spor og liggetiden havde vi også fået på plads.

Sporene skulle lægges på Stensletten og de fyldte det hele området og mere til, så alle spor 1 kåringer var henlagt til Skovlunde.

Det var Kim og Thomas der var ansvarlige for at få lagt sporene og dømme dem. Efterfølgende har vi fået at vide hvilket stort forarbejde der blev lagt i forberedelserne, kort er skrevet ud og sporene lagt på kort, efterfølgende er området undersøgt om det nu kunne lade sig gøre.

Sporene blev lagt fra klokken 08,00 og med ½ time imellem, så de skulle gøres fra kl. 11,00.

Her vil jeg kort beskrive hvordan jeg oplevede mit spor:

Fik anvist opsøgskassen, som er 20 x 20 meter, hvor sporet går ud fra i en eller anden retning. Mille sat på opsøg og hun snuser sig gennem en del af kassen, tager fært og stryger direkte ud af kassen. Hurtigt får hun fuld line, 10 meter og så går det raskt derud af. Hun markerer ikke noget hen over de første 150 meter, der går lige ud, så krydser vi et vådområde hvor vandet slikker op om mine ankler, men ikke noget problem for Mille. Første afledning er passeret uden problemer. Kort efter kommer første knæk på 90 grader og kort efter det næste som så fører os over hårdt stampet cykel/gang/ridesti, videre derud af, forbi en sø med efterfølgende 3 knæk, som så førte os ind i en lund med tætte træer og brombærranker, ude på den anden side, lige i kanten, lå der et stykke murersnor på 8 cm og den lå lige i knækket. Videre 50 meter frem kom der et meget spidst knæk som så førte tilbage over den tidligere omtalte sti. Videre derud med et par knæk af forskellig sværhed, og så troede jeg vi var ved at være færdige da vi nærmede os asfaltvejen.

Men Mille moslede videre over vejen, gennem nyplantede små træer med brombærranker imellem, videre ind i skoven, med af en lille skråning, videre frem og skulle så krydse en grøft på en meters dybde. Mille sprang over og jeg måtte lige give hende en stå kommando til jeg fik kravlet over. Videre gennem skoven og ud på en eng med rimeligt højt græs og meget, rigtig meget vand som gik op over anklerne. Slutgenstand lå helt nede i modsatte ende af engen med et enkelte knæk undervejs.

Da Mille fandt slutgenstanden havde vi tilbagelagt 1560 Meter (ikke skridt) med 9 forskellige knæk undervejs, 2 afledninger og 10 genstande i alt. Sporet blev gået på 12,45 minutter, så noget forpustet var vi alle såvel hundefører som dommere. Mille fik sin sædvanlige belønning; Bideskindet med efterfølgende rusketur og så bar hun det hele vejen tilbage til bilen og til de ventende godbidder.

Dette var bare en let beskrivelse af vores spor, men jeg ved at både Eva og Lena var ude for det samme.

Et helt igennem godt og fantastisk spor som var blevet lagt.

Derudover skulle vi også have hele lydighedsdelen, færdighedsbane, feltsøg og færtsøg før vi kunne slutte dagen.

Vi bestod alle 3.

SÅ DEN GAMLE TESE OM AT DET KAN BETALE SIG AT TRÆNE DEN HOLDER STADIG.

Freddy